

Гладната лисица.

Хората постоянно говорятъ, че лисицата била хитра и рѣдко влизала въ примка. А кумчо вълчо билъ такъвъ глупецъ, че по срѣдъ пладнѣ си намиралъ гроба. Ала азъ мисля, че това не е толкова вѣрно нито за лисицата, нито за вълка, защото и лисицата понѣкога прави глупави постѣжки като вълка. Долната случка ще увѣри и въсъ въ това, което мисля за прѣхвалената лиса.

Една лунна нопъ кума лиса минала край единъ стърчи кладенецъ. Тя си помислила, че това е курникъ, та се отбила да подуши за кокошки. Стѣпила на камъка и погледнала къмъ дѣното на кладенеца. Тамъ видѣла образа на ясния шъленъ мѣсецъ и въздъхнала:

„Ахъ, откога не съмъ яла сладко сиренце! Да ми е тази буза, колко ще бѫде добрѣ?“ На кладенеца имало двѣ кофи, едната висѣла надъ водата, а другата била отвѣнъ; когато първата слизала надолу, втората се издигала на-